

Sygn. akt III KZ 42/18

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 3 października 2018 r.

zażalenia Ł. K.

na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 lipca 2018 r., sygn. akt II AKo [...], o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 27 października 2014 r., sygn. akt II K [...] i Sądu Okręgowego w E. z dnia 12 marca 2015 r. (sygn. akt VI Ka [...]),

postanowił:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem upoważnionego sędziego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 lipca 2018 r. (sygn. akt II AKo [...]) odmówiono przyjęcia wniosku Ł.K. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 27 października 2014 r. (sygn. akt II K [...]) i Sądu Okręgowego w E. z dnia 12 marca 2015 r. (sygn. akt VI Ka [...]) z uwagi na braki formalne tego wniosku. Wnioskodawca bowiem nie przedłożył wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego.

Na to zarządzenie zażalenie wniósł Ł. K. wskazując w nim na rzekome błędy w postępowaniu, którego wznowienia się domaga. Wskazuje także, że nie stać go na obrońcę.

Wyznaczony mu z urzędu obrońca nie stwierdził podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie wskazanej wcześniej sprawy (k. 54-56).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie okazało się zasadne.

Kodeks postępowania karnego w art. 545 § 2 k.k. przewiduje, że wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez obrońcę albo pełnomocnika. Przepisy art. 446 k.p.k. stosuje się odpowiednio. Pomimo wezwania wnioskodawcy do przedłożenia wniosku sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego, nie dopełnił on tej czynności. W związku z tym osobisty wniosek o wznowienie postępowania nie mógł zostać przyjęty, a zarządzenie z dnia 30 lipca 2018 r. jest ze wszech miar prawidłowe. Ponadto brak w zażaleniu wnioskodawcy jakichkolwiek merytorycznych argumentów podważających prawidłowość wydania skarżonego zarządzenia.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.